

Genelkurmay'daki İftar Yemeđi

– A.Müfit KUTLU · 16 Ağustos 2009

B.

GENELKURMAY'DAKİ İFTAR YEMEĞİ

20 nci yüz yılın son ramazan ayında Genelkurmay'da verilen iftar yemeği beni çok düşündürüp imrendirdi . Bu yemek Allah'a saygının , inançlara ve insanlara gösterilen saygı,sevgi,hoş görü ve toleransın sergilenmesi açısından da tarihi bir yemek olmuştı .

Geleneksel hale gelen ve bu sene üçüncüsü gerçekleştirilen iftar , pek farklı ve muhteşem geçmiş , erinden generaline kadar her rütbeden askerin katıldığı iftar yemeğinin şeref misafiri de bir tümamiral olmuştı .

Ordudaki imam subay sayısı da her geçen yıl artıyordu . Askerlerin dini vecibelerini yerine getirebilmeleri , ibadetlerini kolaylıkla yapabilmeleri için bir dizi çalışma başlatılmış , imkanlar sağlanmıştı .

Yemekte ilk konuşmayı yapan Tümamiral , sözlerine Müslümanların ramazanlarını kutlayarak başladı ; dini tolerans (tahammül) , saygı ve hoş görü konularına temas etti .

" Orduda niye dini hoş görü var ? " sorusuna da şöyle bir açıklık getiriyordu : " Orduya katılan her fert anayasayı ve vatani koruyacağına , gerekirse bunun için savaşıacağına dair yemin eder . Din ve vicdan hürriyeti anayasanın en önemli maddelerinden biridir . Bunu korumak ve yaşatmak her yurttaşın , ordudaki her askerin görevidir . "

Her rütbede askerin kardeşçe , sevgi ve saygıyla kaynaşp iftar yemeği yediği salonda konuşmasına devam eden Tümamiral : " Ülkemiz laiktir ama ordu içindeki askerlerimizin dini görevlerini yapmaları ve dini duygularının kuvvetli olması bir problem teşkil etmez . Dindar insan disiplinlidir . Disiplinli insan da daha iyi askerdir . Biz bütün askerlerimizin dini ihtiyaçlarını karşılamak için görev yapıyoruz . Bu görev anayasal bir hakkın gereğidir . Bunun için görevlendirildik . Şu iftar yemeğinde görünen manzara hoş görünün lafta değil uygulamada olduğunun açık bir göstergesidir . " diyerek konuşmasını tamamladı .

Biraz sonra Genelkurmayın derinliklerinde yankılanan ezan sesleriyle heyecan biraz daha arttı. Bir Yarbay'ın okuduğu Kur'an-ı Kerim ve Yüzbaşı'nın kıldırıldığı akşam namazında bambaşka güzelliklerle tanışıldı .

70'li yıllardı ; Edremit'te yüzbaşı olarak görev yaptığım kışlanın içinde bir cami vardı . Öğle namazını

kılmak için yakındaki camiye gittim . Koca camide benden başka dört asker daha vardı . İmamlık yapacak eri mutfağa çağırılmışlar , biraz bekledik . Gelmeyince erlerden biri mihraptan sarığı , cübbeyi alıp başıma dikildi . Beni imamet makamına davet ediyordu . Hayatımda hiç imamlık yapmamıştım . Savaşta ağzımızdan çıkacak tek bir kelimeyle ölüme gidecek olan bu Mehmetçiklere şöyle bir baktım . Onlar beni , Allah'ın huzurunda önder olmaya davet ediyorlardı . Üniformamın üzerine cübbeyi , başıma sarığı geçirip mihraba yürüdüm . Tecvit yok , kıraat da sessiz olduğundan bir problemim kalmamıştı . Niyet edip tekbirle namaza başladık . Daha ilk secde de alnım yere değince başımdaki sarık düştü . Namazı salimen bitirdik ama içimde gizli bir mahcubiyet vardı .

Sarık neden kafamdan düştü ? Meğerse sarığı da kafaya koymanın usulü varmış . Alnı açıkta bırakıp tamamen geriye doğru kaydırmak gerekiyorken asker kepi gibi düz takınca sarık kafamda durmamıştı .

Aklıma geldikçe gülerim .Bizim vekil imamlığımız da ancak bu kadar oldu .

Gelelim Genelkurmay'daki iftar yemeğine . Sakallı , sarıklı , takkeli general , subay ve erlerin görüntüsü hayli hoş bir manzara oluşturmuştu .

Bu arada Müslüman askerlerin iftarlarını paylaşmaya gelmiş olan rahip subayların konukluğuyla , dini hoş görünün güzelliğiyle ABD Genelkurmay'ı olan Pentagon'da muhteşem bir ramazan akşamı yaşandı .

Rahip Amiral Black , teni ve soyadı " siyah " olmasına rağmen bembeyaz üniforması içinde , pırıl pırıl , ışık saçan gülümsemesiyle konuşmasına devam etti .